

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

Add at the end.—

‘And on such consideration, the matter of privilege against the Hon. Member Thiru T. Martin be re-committed to the Committee in regard to the finding that it must be construed that the Member thereby intended to cast a reflection of partiality on the Speaker in case he failed to hold so and hence, has committed breach of privilege’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்தத் திருத்தத்தைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் சபையில் இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“30—3—1970-ம் நாளன்று சட்டப்பேரவைமுன் அளிக்கப்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. மார்ட்டின் மீதான உரிமை மீறல் வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப்பேரவையின் 191 (b) விதியின்கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அறிக்கை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளை சட்டப்பேரவையின் 191 (d) விதியின்கீழ் இப்பேரவை இசைந்து ஏற்றுக்கொள்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன.

(ஆ) திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர் களும் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களும் 1969-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25-ம் நாள் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கு சம்பந்தமான அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கையை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, "30—3—1970-ம் நாளன்று சட்டப்பேரவை முன் அளிக்கப்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களும் 1969-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25-ம் நாள் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப் பேரவையின் 191 (b) விதியின்படி ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டும்" என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே,

"அறிக்கையின் இறுதியில் சேர்க்கவும்—

அத்தகைய பரிசீலனையின் பேரில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களுக்கெதிரான அவையுரிமைப் பிரச்சனை மீண்டும் அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட வேண்டும்" என்கிற திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இத்திருத்தத்தை நான் வழி மொழிகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நான் இங்கே என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்தி சில கருத்துக்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்த உரிமைப் பிரச்சனையானது 1969-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25-ம் நாள் ஆளுநர் உரையன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கைப் பற்றியதாகும். அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சபைக்கு முன் வருகிறபோது மட்டும் அதை அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டும் என்பதாக திருத்தம் கொடுப்பது இந்தப் பேரவையின் விதிகளுக்கு உட்பட்ட ஒன்றுதான் என்பதை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். அவையுரிமைக் குழு அறிக்கை கொடுத்தால் அதை இந்த அவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதுதான் மரபு என்பதாக மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்பாகக் குறிப்பிட்டார்கள். திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு விதி முறையில் இடம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். எனவே திருத்தம் கொண்டு வருவது முறையில்தான் என்று சொன்னார்கள். திருத்தம் கொண்டு வருவது முறையில்தான் என்று சொல்வது முறையில்தான் என்று நான் பலமாக ஆட்சேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் திருத்தம் கொண்டு வருவதுபற்றி ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் இது பற்றிக் கூறுவதைக் கூறுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு விதி இருக்கிறது. திருத்தம் கொடுப்பதற்கு விதி இல்லை என்று நான் சொன்னேன் என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படிச் கூறியது பற்றி சொன்னேனே தவிர திருத்தங்கள் கொடுப்பதற்கு விதி இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை.

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆகவே, மிகவும் தெளிவாக சட்ட பூர்வமான விதியின்படி கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தின் அடிப்படையில் நான் இப்போது பேச விரும்புகிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், சமயுத்த சோஷலிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், குடியரசு கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அன்றைய தினம் வெளிநடப்பு செய்தார்கள். ஏன் வெளி நடப்பு செய்தார்கள் என்பதைப் பற்றி நாம் இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது மிக மிக அவசியமாக இருக்கிறது.

அன்று 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 25-ம் தேதி சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பில் “கடந்த டிசம்பர் திங்கள் 25-ம் தேதி இரவு கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகிய ஹரிஜன குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 44 பேர் உயிருடன் பொசுக்கப்பட்ட வரலாறு காணாத நிகழ்ச்சி குறித்து இச்சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரில் ஓர் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மூலம் ஒரு தனி விவாதம் நடைபெற வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினோம். 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 20-ம் தேதி நாங்கள் சட்டப் பேரவை முன்னவர் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரைச் சந்தித்து இதற்கு அவர்களது சம்மதத்தைக் கோரினோம். அவர் இதற்குச் சம்மதிக்க இயலாது என்று தெரிவித்து விட்டார். இதனை ஆட்சேபித்து நாங்கள்-மார்க்ஸிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர்கள், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள், சமயுத்த சோஷலிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் இந்திய குடியரசுக் கட்சி உறுப்பினர்-கவர்னர் உரை என்ற நிகழ்ச்சியிலிருந்து வெளியேறுகிறோம்” என்று இருக்கிறது.

ஆகவே, பிரச்சனை என்னவென்றால் முதலிலேயே எவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு சம்பவம்—சாதாரண ஒரு நிகழ்ச்சி என்று யாரும் அளவிட முடியாது. 44 அரிசனங்களை உயிரோடு கொளுத்தப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி என்று யாரும் ஒத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலமாக எடுத்துச் சொல்வதற்கு எங்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பும் இருந்தால் அது மக்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் அனுமதிக்கவேண்டுமென்று சபை முன்னவர் அவர்களை கேட்டோம். அவர் தருவதற்கு இல்லை என்று கூறிவிட்டார். கவர்னர் உரை நிகழ்த்தப்படுகிறது. அதற்குப் பிறகு அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானம் வரும்போது பேசிக்கொள்ளலாம் இப்போது அப்படிச் செய்யமுடியாது என்று கூறிவிட்ட பிறகு, நாங்கள் அப்படிச் செய்யவில்லை என்றால், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, தொழிலாளர் தோழர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்காக இருக்கக் கூடிய

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கட்சிகள் தமிழ்நாட்டு சட்டமன்றத்தில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று நினைப்பார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும் மக்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வராமல் போனால் மக்கள் தவறாக நினைப்பார்கள். நாம் கடமையிலிருந்து தவறிவிட்டோம் என்று நினைத்துக்கொள்வார்கள் என்ற காரணத்தால் அவை முன்னவரை ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்துக்கு அனுமதி கொடுத்திருக்கவேண்டும், மக்களுடைய பயத்தை போக்குவதற்கு, கொந்தளிப்பை போக்குவதற்கு அது பயன்படும் என்று சொன்னோம். ஆனால் அவை முன்னவரின் அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

அன்றைக்குக் கவர்னர் அவர்கள் உரை ஆற்றினார்கள். அந்த நேரத்திலே நாங்கள் என்ன செய்தோம்? அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி கவர்னர் அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்ல வரவில்லை. திரு. அனந்தசயனம் ஐயங்கார் அவர்கள் கூறியதைப்போல கவர்னர் அவர்கள் மந்திரிசபையின் கருத்துக்களை சட்டமன்றக் கூட்டுத் தொடரிலே படிக்க வருகிறார்கள். ஆனால் எங்களுடைய பிரச்சனை மந்திரிசபையின் கொள்கையைப் பற்றியது. அவசியமான கொள்கைகளைப் பற்றியது. இந்தக் கொள்கை தமிழ் நாட்டின் 4 கோடி மக்களைப் பற்றியது. அந்தப் பிரச்சனை அன்றைக்கு அவர்களுடைய கொள்கைகளைப் பற்றி கவர்னர் தருகிற நேரத்தில் நாங்கள் என்ன கருதுகிறோம் என்பதைச் சொல்வதற்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் மூலம் சொல்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. அந்தக் காரணத்தாலேயே கவர்னர் முன்னாலே நாங்கள் பிரச்சனையை எழுப்பினோம். எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க அனுமதி தராததாலேயே எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கிற வகையிலே சிறிய அறிக்கை எழுதி கவர்னர் அவர்கள் உரை ஆற்றுவதற்கு முன்னாலே படித்து அமைதியாக மன்றத்தை விட்டு வெளியேறினோம்.

கவர்னர் அவர்கள் மந்திரி சபையின் கொள்கைகளைப் பற்றிப் படிக்க வருகிறார்கள். அந்த நேரத்தில் கவர்னர் அவர்களை அவமதிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனே அல்லது இடையூறு உண்டாக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனே நாங்கள் நடந்து கொண்டோம் என்று கூறுவது பொருத்தம் இல்லை. இதனால் என்ன விளைவு ஏற்பட்டது என்று பார்க்கவேண்டும். ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நேரத்திலே தமிழ் மக்களுடைய உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்கு மக்களுடைய பிரச்சனையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு மனத்திருப்தி ஏற்படக்கூடிய அந்த நிகழ்ச்சியை உரிமைப் பிரச்சனை என்ற நிகழ்ச்சியை விடப் பெரிதாக நாங்கள் நினைக்கிறோம்.

கவர்னர் உரையின்போது ஏதாவது குறுகிட்டுப் பேசினாலோ, அவர்களுடைய உரைக்கு முன்னாலே பேசினாலோ, வாக் அவுட் செய்தாலோதான் சபையின் ஒழுங்கை மீறிய செயலாகும் என்று விதி 12 கூறுகிறது. அவ்வாறு செய்தால் சபாநாயகர் அவர்கள் அடுத்தக் கூட்டத் தொடரில் 'பிரீச் ஆப் ஆர்டர்' என்று பரிந்துரை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அவ்விதி கூறுகிறது. இதைப்பற்றி உரிமைக் குழுவிலே கூட விவாதித்து இருக்கிறோம்.

திரு. ஏ. பாலகப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

தயேருள முறையிலே இது உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது, அது சரி அல்ல என்று நான் சாட்சியம் அளித்திருக்கிறேன். “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” என்று தான் கருதவேண்டும். “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டரை” “ப்ரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ்” என்று கூறுவது தவறு என்பதை வன்மையாக எடுத்து உரைத்திருக்கிறோம். பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்பதை “ப்ரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ்” என்று அந்தந்த இடங்களிலே வியாக்கியானம் கொள்ளப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” என்பதை “டிஸ் ஆர்டர்லி கான்டக்ட்” என்று மாற்றி அதாவது ஒழுங்கு முறை அற்ற நடவடிக்கை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “டிஸ் ஆர்டர்லி கான்டக்ட்” என்பதை வைத்துக் கொண்டு 3-வது கட்டத்திற்கு “கண்டம்ட் ஆப் தி ஹவுஸ்” என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு “கண்ட்மட் ஆப் தி ஹவுஸ்” என்பதிலே வாய்ப்பே இல்லை. “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” என்பதை “டிஸ் ஆர்டர்லி” என்ற பிரச்சனையை “ப்ரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ்” என்று கொண்டு வருவதற்கு வாய்ப்பே இல்லை. பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்பதை “டிஸ் ஆர்டர்லி கான்டக்ட்” என்று சொல்லி அதற்குப் பிறகு “கண்டம்ட் ஆப் தி ஹவுஸ்” என்று சொல்லி பிறகு ப்ரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு உறுப்பினர் தன்னுடைய இருக்கையில் இராமல் இன்னொருவர் இருக்கையில் அமர்ந்து கொண்டிருந்தால் அது “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்”. காரணங்கள் இன்றி பேச்சில் குறுக்கிடுவது “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” இவைகளைத்தான் “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” என்று சட்டமன்ற விதிமுறை கூறுகிறது. “ப்ரீச் ஆப் ஆர்டர்” பற்றி சபாநாயகர் அவர்கள் அடுத்தக் கூட்டத்திலே முடிவு செய்ய வேண்டும். அவரே முடிவுசெய்யாமல் அதை பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்பி “ப்ரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ்” ஆக ஆக்கி இருக்கிறார்கள். இதற்கு பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற விதிமுறைகளை எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். நாம் இந்திய நாட்டிலுள்ள ஒரு அங்கம். இந்தியாவிலுள்ள லோக் சபையிலுள்ள முறைகளைத்தான் நாம் பின்பற்ற வேண்டும். ஆங்கில ஏகாதிபத்தியத்தின் பாரம்பரியத்தின் விதிமுறைகளைத்தான் நாம் பின்பற்றி வருகிறோமா? பல மாநிலங்களின் சபாநாயகர்கள் இந்திய லோக் சபையின் சபாநாயகர்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்ட மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படிப்பட்ட நிலையிலே பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறைகள்தான் நமக்குப் பொருந்தும் என்றும் லோக் சபையின் முறைகள் நமக்குப் பொருத்தம் இல்லை என்றும் சொல்வது சரி இல்லை. அவர்கள் அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்களைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாக இருக்கும். பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற முறைகளின்படி சபையிலே உள்ள உறுப்பினர் என்ன பேசுகிறார். எப்படி முறைகேடாக நடந்து கொள்கிறார் என்பது மட்டுமல்ல, சபைக்கு வெளியே அவர் ஏதாவது ஃப்ராட் செய்தார் என்றால், பணமோசடி செய்தார் என்றால் வேறு ஏதாவது கிரிமினல் வழக்குகளிலே சம்பந்தப்பட்டு இருந்தாலும் அதைப்பற்றியும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் சபையிலே என்று பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற விதிகளிலே இருக்கிறது. அதை நாம் இங்கே பயன்படுத்துகிறோமா? வெளியேயும், சபைக்கு வெளியேயும் செய்யப்படுகிற குற்றங்களை இங்கே பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்று

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கொண்டு வருகிறோமா ? கொண்டுவரமுடியாது. இன்றைக்குள்ளே
நீதி அதற்கு இடம் கொடுக்காது. நடக்கமுடியாத ஒன்றை சட்ட
சபை உறுப்பினர் சட்ட சபைக்கு வெளியே செய்தாலும், வெளியே
எந்த டிஸ்டூர்டர்லி கான்டக்ட் என்ற முறையிலும் அவர் நடந்திருந்
தாலும் அது சபைக்குள்ளே செய்யப்பட்டதாகக் கருதலாம் என்று
பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற விதிகள் சொல்கின்றன. நம்முடைய அரசி
யலமைப்புச் சட்டத்திலே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய சட்ட மன்ற விதி
களில் தெளிவில்லாதபோதுதான் நாம் அதைப் பார்க்கிறோம்.
நமக்காக நாம் விதிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நம்
முடைய விதிகளிலே தெளிவில்லாத நேரத்திலேதான் நாம் அதைப்
பார்க்கிறோம். தெளிவிருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே நாம் அதற்குப்
போவதில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : எங்களுடைய பிரச்சினைபற்றி வழக்காடக்
கூடிய நேரத்திலே அவர்கள் எழுத்து மூலமாக அதைக் கொடுத்திருக்
கிறார்கள். அது இந்த மன்றத்திலேயும் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது.
அது தவறான கருத்து. சட்டசபை உறுப்பினர் சட்டசபைக்கு
வெளியே தவறாக நடந்தால் அது பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்று அங்கே
வைத்திருக்கிறார்கள், எனவே வெளியே ஒருவர் தவறாக நடக்கிறார்
என்றால் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க ஹவுஸ் ஆப் காமன்ஸ்
விதிகளைக் காட்டுவது பொருத்தமற்றது என்பதைக் காட்டுவதற்
காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். கவர்னரை அவமதிப்பது பெரும்
டிஸ்டூர்டர் என்று சொல்கிறார்கள். இதை அவர்கள் எப்படிச்
கொண்டுவருகிறார்கள் என்றால் முதலிலே பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்று
சொல்கிறார்கள், பிறகு டிஸ் ஆர்டர்லி கான்டக்ட் என்று சொல்
கிறார்கள். அதன் பிறகு கான்டம்ட் ஆப் தி ஹவுஸ் என்பதைச்
சொல்கிறார்கள். கான்டம்ட் ஆப் தி ஹவுஸ் என்பதை நாங்கள்
மறுக்கிறோம். அதிலிருந்து பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் வருகிறது என்று
சொல்வதையும் மறுக்கிறோம்.

நாங்கள் அன்றைக்கு வெளிநடப்பு செய்தது உண்மை, அறிக்கை
யைப் படித்தது உண்மை, அதை பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்று எடுத்துக்
கொண்டு அதிலே சபாநாயகர் அவர்கள் என்ன செய்யவேண்டி
யிருக்கிறதோ அதைச் செய்திருந்தால் அதிலே எங்களுக்கு ஆட்சே
பணை இல்லை. நான் உரிமைக் குழுவிலே சாட்சியம் அளிக்கின்ற
பொழுதுகூடச் சொன்னேன். பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்று இருப்பதைச்
சுற்றி வளைத்து பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆகச் செய்திருக்கிறார்கள். பிரீச்
ஆப் ஆர்டர் என்பது பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆகிறது என்றால் பிரீச்
ஆப் பிரிவிலேஜ் பிரீச் ஆப் ஆர்டர் ஆக வருகிறதா ? இந்த
மன்றத்திலே பிரீச் ஆப் ஆர்டர் எத்தனையோ வந்திருக்கின்றனவே,
ஒவ்வொன்றும் பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்
கிறதா ? அப்படி அனுமதிக்கப்பட்டு அவையெல்லாம் உரிமைக் குழு
விற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா ? எத்தனையோ பிரீச் ஆப் ஆர்டர்
ஆகியிருக்கின்றன, அவையெல்லாம் பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் ஆக

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

மென்றால் ஏன் உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்படவில்லை ? இது மட்டும் ஏன் பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு இதுவரையிலும் திருப்திகரமாக பதில் கொடுக்கவில்லை. பிரீச் ஆப் ஆர்டர் என்பதும் பிரீச் ஆப் பிரிவிலேஜ் என்பதும் ஒன்றுதானா ? வித்தியாசம் கிடையாதா ? இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இண்டர் சேஞ்சிபிளா ? இது அது ஆகவும், அது இது ஆகவும் மாறக்கூடிய தன்மையுடையனவா ? இவற்றிற்கெல்லாம் இதுவரைக்கும் பதில் வரவில்லை.

கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே குறுக்கிட்டு இருப்பதாகக் கூறக்கூடிய நேரத்திலே அந்தக் குழுவிற்குக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற அறிக்கையிலும் சரி, சட்டமன்றத்திற்கு முன்னால் உள்ள அறிக்கையிலும் சரி, பார்த்தால் அதிலே கண்டிருக்கிற ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி—ஒரு முக்கியமான சிக்கல் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் அபாயகரமானது என்றுகூடச் சொல்வேன்—நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

அந்த அறிக்கையிலே, இங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த அறிக்கையிலே, என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். 5-வது பார்வை நான் அப்படியே வாசிக்கிறேன்.

“ It is also a matter for consideration whether the Governor himself should not exercise all the powers of the Speaker at the time of his Address to the Members at their joint sittings and maintain order during that meeting as the Legislature comprises of the Governor and the two branches of the Legislature. Then and there, he may ask the disturbing Member to withdraw from the House and he should be able to get him removed from the House in the case of default on the part of the Member to leave the House so that further proceedings may go on smoothly and his Address which he is enjoined by the Constitution to deliver is delivered without obstruction. If any further action than mere expulsion is called for in the opinion of the Governor, he may ask that branch of the Legislature to which the Member belongs to take such further action as they may be advised’.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

‘ It is also a matter for consideration whether the Governor himself should not exercise all the powers of the Speaker... ’ என்று இருக்கிறது. கவர்னர் உரை நிகழ்த்தக்கூடிய நேரத்திலே ஸ்பீக்கருக்குப் பதிலாக கவர்னர் எல்லா அதிகாரங்களையும் வைத்து இருந்தால் என்ன என்பதைப்போல பரிந்துரை இருக்கிறது. கவர்னர் உரை நிகழ்த்துகின்றபோழுது யாராவது குறுக்கிட்டால் அவரை வெளியே போகச் சொல்லலாம். கவர்னர், ஸ்பீக்கர் அல்ல, வெளியேறுவதற்கு மறுத்தால் கவர்னரே வெளியேற்ற வேண்டும்—ஸ்பீக்கருக்குத் தகவல் கொடுக்கவேண்டியதில்லை—அந்த உறுப்பினர் எந்தச் சபையைச் சேர்ந்தவரோ அந்தச் சபைக்குத் தகவல் கொடுத்து டைரக்ட் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்ற முறையில் பரிந்துரை

1970 ஆகஸ்ட் 31]

அந்த அறிக்கையிலே காணப்படுகிறது. இது மிகவும் அபாயகரமானது. எல்லாவற்றையும்விட ஸ்பீக்கர்தான் உயர்ந்தவர் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் நாம். கவர்னர் உரையாற்றும்பொழுது ஸ்பீக்கர் தற்காலிகமாக நீக்கப்பட்டு கவர்னர் கையிலேயே அதிகாரங்களை ஒப்புவிக்கவேண்டும் என்றும் உறுப்பினர்மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமானால் கவர்னர் அவர்களே நேரடியாக அந்த சபைக்குத் தகவல் கொடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. எவ்வளவு சாதாரண விஷயம் எவ்வளவு பெரிய மூலாதாரமாய் இருக்கக்கூடிய விஷயத்திற்குப் போகிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் இதை நாங்கள் ஒருபொழுதும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது.

முன்னர் முதலமைச்சர் அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். There is no privilege attached to the Governor என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். கவர்னருக்கு எந்தவிதமான ப்ரிவிலேஜும் இல்லை. கவர்னர் சபையினுடைய உறுப்பினரல்ல, அவருக்கு ப்ரிவிலேஜ் அட்டாச் பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாம் கவர்னர் உரை நிகழ்த்துகிறபோது ஸ்பீக்கர் அதிகாரத்தை கவர்னர் அவர்களின் கையிலே கொடுக்கவேண்டுமென்றால் நாம் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் கவர்னர் உரையின்போது சிறு அறிக்கை வெளியிட வேண்டுமென்று சொல்கிறபோது அதன்மேல் சபாநாயகர்கூட ஒரு வேளை சரியாக அந்தப் பிரச்சினையைச் சமாளிக்கமாட்டார், எனவே கவர்னர் தண்டிப்பதற்கு உரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. லெஜிஸ்லேச்சருக்கும், எக்ஸிசுட்டிவ்க்கும், ஜூடிஷியரிக்கும் இப்படியுள்ள இந்த மூன்று அமைப்புகளுக்கிடையே கவர்னருடைய உத்தரவை மேம்படுத்துவதற்கு அவருடைய அதிகாரத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிதான் இது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடவடிக்கை எடுப்பது கவர்னர் அவர்கள் அல்ல. அந்த உறுப்பினர் எந்த அவையைச் சேர்ந்தவரோ அந்த அவைதான் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா : அவை என்று சொல்லவில்லை. 'If any further action than mere expulsion is called for in the opinion of the Governor, he may ask that branch of the Legislature' என்று தான் இருக்கிறது. இப்படி அந்த பிராஞ்ச் ஆப் தி லெஜிஸ்லேச்சர் என்று தான் போட்டிருக்கிறதே தவிர வேறு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம் விதிகளிலே இரண்டும் இருக்கிற காரணத்தினாலே அந்த உறுப்பினர் எந்த அவையைச் சேர்ந்தவரோ அந்த அவைக்கு உரிமை இருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அவைதான் சுப்ரீமே தவிர, கவர்னர் இல்லை.

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப் பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. என். சங்கரய்யா : குறிப்பாக, எக்ஸ்பெல் பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் வேண்டும், அவருக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று முற்படுகிறோம். நடவடிக்கை எடுப்பதற்கோ, எக்ஸ்பெல் பண்ணுவதற்கோ வெளியேற்றுவதற்கோ கவர்னரிடத்தில் கொடுக்க வேண்டும், இது போதாது, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றால், நான் வாசித்ததில் இரண்டாவதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னை என்பது சாதாரணமான பிரச்னை என்று இருக்கிறார்கள். 48-வது பக்கத்தில் நான் வாசித்த பாராவிற்கு முதல் பாராகிராபிலே என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால்,

'Hence, it is open to the Legislature to take action regarding the conduct of a Member at the time of the Governor's Address on the ground that the Member has not shown proper respect to the Constitution and that his action has been below the dignity of a Member and contrary to the oath taken by him.'

என்று இருக்கிறது. இதில் நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால் கான்ஸ்டிடியூஷன் எங்கே வருகிறது? இந்த சட்டமன்றத்திலே நாம் இன்றைக்குப் பெரிய சர்ச்சைகளிலே ஈடுபடுகிறோம். கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள் கொண்டு வருகிறோம். அந்தத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டால் அந்த அரசாங்கமே தோல்வியடைந்ததாக அர்த்தம். எனவே, கான்ஸ்டிடியூஷன் என்ற பெயரைச் சொல்லி, நான் கேட்கிறேன் கான்ஸ்டிடியூஷன் திருத்தப்படுவதற்கு உட்பட்டதில்லையா? எத்தனையோ முறை திருத்தப்படுகிறது. ஆகவே, இன்று கான்ஸ்டிடியூஷன் என்ற பெயரைச் சொல்லி ஒரு வாக்கவுட் நடத்துவதும், ஆட்சேபணை தெரிவித்து அறிக்கை விடுவதும் கான்ஸ்டிடியூஷனுக்கு விரோதம் என்று சொல்லி பயமுறுத்தவது இன்று சட்டப் பேரவையின் உறுப்பினர்களுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கருக்கமாக முடியுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இது பெரிய பிரச்னை. இது இன்று 15 பேர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்னையாக இருக்கலாம். இன்று இது எங்கள் கட்சி சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசுங்கள். பேசுவதைக் கொஞ்சம் கருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இது முக்கியமானது என்பதால், சட்டப் பேரவையில் ஏற்படும் முடிவு நெடுங்காலத்திற்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழும் என்பதால் நான் இந்தப் பிரச்சனையின் மீது விரிவாகப் பேச விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் நீங்கள் பார்க்கலாம். அவையுரிமைக்குமுனில் இது விவாதிக்கப்பட்டபொழுது அவர்கள், இந்த நாட்டிலே எத்தனையோ மாநிலங்கள் இருக்க, இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதற்கு மூன்றே மூன்று மாநிலங்களைத்தான்,

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அதாவது மகாராஷ்டிரம், ஒரிஸ்ஸா, மைசூர் ஆகிய மூன்று மாநிலங்களைத்தான் காட்ட முடிந்தது. அதிலும்கூட பாக்கி சட்ட, மன்றங்களைப்பற்றிப் பேசவில்லை. தமிழ்நாட்டுச் சட்டப் பேரவை 12-வது விதியைப்போல் இந்தியாவிலுள்ள வேறு எந்தச் சட்டப் பேரவையிலும் விதியில்லை. மைசூர், மகாராஷ்டிரத்தில் இப்படிப் பட்ட நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு, சட்டப்பேரவை ஒரு குழுவைத் தனியாக ஏற்படுத்தி விசாரணை செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறதே தவிர சட்டத்திலே என்று போடவில்லை.

லோகசபையைப் பற்றியும் பார்க்கலாம். அங்கு எந்த முறையில் ஆட்சேபணைகள் எல்லாம் நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அங்கு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு நிறைய வாய்ப்புகள் இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். ஏராளமானவர்கள் அட்ஜர்ன்மெண்ட் மோஷன் கொடுக்கவோ, காலிங் அட்டென்ஷன் நோட்டீஸ் கொடுக்கவோ, சக்தியான முறைகளிலே அங்கே நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது என்பதை பார்க்கிறோம். ஆகவே, இன்று, மூன்றே மூன்று மாநிலங்களில் இது பற்றி பிரிவிலிஜ் இஷ்யூ அல்லது பிரீச் ஆப் பிரிவிலிஜ் வந்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடிந்தது. பாக்கி மாநிலங்களைப்பற்றி இல்லை.

இன்றைக்கு முதலமைச்சரவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை ஏற்பட்டால் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றிப் பார்க்க வேண்டும். மேற்கு வங்காளத்தில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் அமைந்து, அதன் முதலமைச்சர்—இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது கவர்னர் உரை அமைச்சரவை உருவாக்கியது என்று—அப்படி அமைச்சரவையால் உருவாக்கப்பட்ட அந்த உரையை கவர்னர் அந்தச் சட்டசபையிலே வாசிக்கும்பொழுது ஒரு பாராவை நீக்கி விட்டு அடுத்த பாராவிற்குச் செல்லுகின்ற நேரத்தில், அந்த அமைச்சரவையின் தலைவராகயிருந்த திரு. அஜாய் குமார் முகர்ஜி அவர்கள், கவர்னரை இடைமறித்து, நீங்கள் செய்வது சரியல்ல, மந்திரிசபை கொடுத்த முழு வாசகத்தையும் நீங்கள் வாசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார். இப்படி முதலமைச்சரே இடைமறித்து பேசவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் உறவு என்று கூறுகிறோம். கவர்னர் மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுபவர். மத்திய சர்க்கார், ரிலே ஒரு கட்சியின் ஆட்சி, மாநில சர்க்காரிலே ஒரு கட்சியின் ஆட்சி என்று வருகின்ற நேரத்தில், ஒரு மந்திரிசபை உருவாக்கிய உரையை மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கவர்னருக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால் அதை விட்டுவிட்டு வாசிப்பது என்பது கற்பனை இல்லை, அப்படி நடந்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முதலமைச்சர் ஆட்சேபித் திருக்கிறார். அவர்மீது அந்தச் சட்டசபை ஏன் நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை? அதை, சட்டப்பேரவை தவறு என்று கருதவில்லை.

ஆகவே, அதற்காக நான் என்ன கூறுகிறேன் என்றால், அவையுரிமைக்குமுனில் சிலர் பேசியிருக்கிறார்கள். 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இது நடந்த பிறகு, உத்திரபிரதேசத்திலே, பீகார் மாநிலத்திலே பெரும்பாலான கட்சியின் பலம் இல்லாமல், சிறுபான்மையின

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

ராக, மைனாரிட்டியாக இருந்ததாக—அது உண்மையாக இருக்கலாம் அல்லது அது அவர்கள் கருத்தாக இருக்கலாம். கவர்னர் சிறு பான்மை கட்சியை ஆட்சியில் அமர்த்தினார் என்பதற்காக, அந்த ஐக்கிய முன்னணியினர் கவர்னரைப் பேசவிடாமல் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஐக்கிய முன்னணியினர் செய்ததை அந்தச் சட்டசபை பொருட்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அது அரசியல் பிரச்சனை என்று விட்டு விட்டார்கள்.

இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தரோக பிரசாத் ராய், மந்திரிசபை அமைந்த நேரத்தில் பீஹாரிலே, பீகார் சட்டசபையிலே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களின் கட்சியும் வேறு பல கட்சிகளும் சேர்ந்து கவர்னரைப் பேசவிடாமல் செய்து, கவர்னரை எதிர்த்து வாக்குவாதம் நடத்தியிருக்கிறார்கள். என்ன நடத்தியிருக்கிறார்கள்? நீங்கள் சொல்வது சரியல்ல, என் கணக்கு இப்படி என்று அவர் அந்த மெம்பர்களுடன் உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். எனவே, மெம்பர்களோடு உரையாடியது தவறு என்று கருதவில்லை, விளக்கம் கூற முற்படுகிறார்கள்.

சமீபத்திலே, மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. பூவராகன் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சி நடத்துகின்ற ஆந்திராவிலே, தெலிங்கானாபற்றி கவர்னர் உரையிலே எந்தவிதமான அறிவிப்பும் இல்லை என்று தெலிங்கானா பிரஜா சமீதி கட்சியினர் பெரிய ஆர்ப்பாட்டம் நடத்துவதுபோல், சபையை நடக்க முடியாமல் செய்தார்கள். அந்த நடவடிக்கையைப்பற்றி ஆந்திர சட்டசபை, இது உணர்ச்சி மயமான பிரச்சனையின்பாற்பட்டது என்று கருதி விட்டுவிட்டது. எனவே, அங்கேயும் இம்மாதிரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

ஆக, அப்படியெல்லாம் இருக்கும்பொழுது, அவற்றையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, தமிழக சட்டப்பேரவையில் நாங்கள் மிகவும் டிக்னிஃபிகடாகவும், மிகவும் கட்டுப்பாடாகவும், முன் கூட்டியே எழுதப்பட்ட அறிக்கை அளிக்கப்பட்டு, அதிலே கையெழுத்திடப்பட்டு, ஒருவர் எழுந்து வாசித்து, அதுவும் கவர்னர் அவர்கள் பேசுவதற்கு முன்னாலே, இன்ன காரணத்திற்காக வெளியேறுகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுச் செய்ததை இந்தியாவின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணாகும் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? ஆந்திர சட்டப்பேரவையிலோ, அல்லது மேற்கு வங்க முதலமைச்சரவர்களோ செய்ததைப்பற்றி இன்றைக்கு நமக்குச் சம்பந்தமில்லை, தமிழ்நாட்டுச் சட்டப்பேரவை தனியானது என்றும் இந்தப் பிரச்சனையை முற்றிலும் வேறு ஒரு கோணத்திலிருந்து பார்க்கிறது என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். நாம் இந்திய நாட்டின் ஒரு பகுதி.

இன்று விதிகள் என்பவை, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும், சட்டப்பேரவை முறையாக நடத்துவதற்கும் இருக்கின்றனவே தவிர, விதிகளுக்காக சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. எனவே, காலத்தின் போக்கில், பழையன கழிதலும், புதியன

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

புகுதலும் என்பதுபோல் ஏற்படும் புதிய புதிய நிகழ்ச்சிகளுக்கேற்ப, புதிது புதிதாக, பல்வேறு கட்சிகளும் அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்தும் காலத்திலே, 'flexible interpretation' நெளிவு சுளிவாக சட்டத்திலே ஏற்படுத்துவது இன்று நாட்டிலே எதிர்பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது.

நான் இறுதியாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழ் நாட்டிலே, 1952-ம் ஆண்டு, காங்கிரஸ் கட்சி சிறுபான்மைக் கட்சியாகத் தேர்தலில் வந்தபிறகு, திரு. பிரகாசம் அவர்கள், ஐக்கிய முன்னணிக் கட்சி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த நிகழ்ச்சியையொட்டிப் பேசுங்கள். இந்த அவையின் முழு நேரத்தையும் ஒரு உறுப்பினர் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் எடுக்கவில்லை. 49-வது பக்கத்திலே, இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட அந்த அறிக்கையில் அந்தச் சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டிருப்பதால் கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லாம் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்க முடியுமா ?

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், இன்று இன்னின்ன அலுவல்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று தாங்கள் குறிப்பு அனுப்பி இருக்கிறீர்கள். உரிமைப்பிரச்சனையின்மீது ஒரு நாள் பூராவும் விவாதம் நடத்துவது என்றால் நேரம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது, மற்றக் காரியங்கள் எப்படி நடக்கும் ?

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். சபையின் உரிமை மீறப்பட்டதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும்பொழுது, உரிமை மீறப்படவில்லை என்று சபைக்கு உணர்த்துவதற்காக, சபைக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொள்வதற்காகப் பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், பேச வேண்டாமென்று சொல்லுகின்ற முறை சரியாக இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியையும் வரையறுத்துத்தான் நடத்த வேண்டும். பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தாக வேண்டும். எனவே, ஒரு காலவரையறை வைத்துத்தான் நடத்த வேண்டும்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : நான் ஒரு விஷயத்தைச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். உரிமை மீறப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, குற்றவாளிகளாக நிற்கிறோம். எனவே, உரிமை மீறப்படவில்லை, ஜனநாயக உணர்வுக்குத் தகுந்த மாதிரிதான் நடந்திருக்கிறது என்பதைச் சபைக்கு உணர்த்த வேண்டும்.

46 திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதற்கு நேரம் இருக்கிறது,
முறை இருக்கிறது. அதற்காக அவையின் முழு நேரத்தையும் எடுத்துக்
கொள்ள முடியாது அல்லவா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : கமிட்டியிலே.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள் ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : இது சம்பந்தமாகத்தான்.
விளக்க வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பத்து நிமிடத்தை
எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள். திரு. சங்கரய்யா, நீங்கள் தொடர்ந்து
பேசி சீக்கிரமாக முடிபுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள்
குறிப்பிடுவதால் சற்று வருத்தமாக இருந்தாலும் கூட இந்தப்
பிரச்சனையைப்பற்றி சீக்கிரமாகப் பேசுவதற்கு முயற்சிக்கிறேன். அந்த
பாரகிராபை மட்டும் வாசிக்கிறேன். அது போதும்.

“ In 1952 when the Governor of Madras rose to address under
Article 176 of the Constitution. Thiru T. Prakasam, a Member
of the Legislative Council rose on a point of order and made a
speech and left the place accompanied by some Members. Subse-
quently on 13th May 1952, the Leader of the House (Council)
moved a motion for admonition to the Member who interrupted
the Governor's Address on the 6th May 1952. The motion was
subsequently withdrawn by leave of the House.

ஆகவே, அப்போது திரு. பிரகாசம் அவர்கள் மீது அவர் எந்தக்
குற்றத்தைச் செய்து விட்டார் என்று கொண்டு வரப்பட்டதோ அத்
தீர்மானம் பின்பு வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. எந்த நடவடிக்கையும்
அவர் மீது எடுக்கப்படவில்லை. பிறகு அப்போதிருந்த ஆட்சியாளர்
கள் தங்கள் பெரும்பான்மையைப் பயன்படுத்தி இந்த விதி 12-ஐக்
கொண்டு வந்தார்கள்.

இறுதியாக நான் சமர்ப்பிக்க விரும்புவது இதிலே எந்தவிதமான
உரிமை மீறலும் இல்லை. கவர்னர் அவர்களைச் சொந்த முறையில்
இழிவாக நடத்த வேண்டுமென்றோ, தரக் குறைவாக நடத்த வேண்டு
மென்றோ எந்தவித நோக்கமும் இல்லை. எதிர்க் கட்சி என்ற முறையில்
மிக அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயத்திற்கு ஒத்தி
வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்காத துழ்நிலையில் நாங்
கள் செய்து முற்றிலும் சரியானது, நியாயமானது. வருங்காலத்தில்
மக்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படும்பொழுது
இத்தகைய முறைகளைப் பின்பற்றுவது சரியானது என்று உடன்பாடு
ஏற்படக்கூடிய நிலையில் உள்ளது. இதிலே எந்தவிதமான உரிமை
மீறலும் இல்லை. நான் எடுத்துக் கூறிய விஷயங்களை எல்லாம்
இந்தக் கூட்டத்திலேயே பரிசீலனை செய்ய முடியாமல் போனாலும்,

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

இதிலே குறிப்பிட்டுள்ள மூன்று சட்டமன்றங்கள் தவிர, இதர சட்ட மன்றங்களிலே என்ன இருக்கிறது. இந்தியப் பாராளுமன்ற விதி முறைகளில் என்ன இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் பரிசீலித்து முடிவு செய்ய மீண்டும் இதைப் பற்றிப் புனர் பரிசீலனை செய்து மறுபடியும் இந்தச் சபைக்குக் கொண்டு வருவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கூறி இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் அவையுரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும். புதிய கோணத்தில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதன் மீது நான் நீண்ட நேரம் பேசப்போவது கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதன்மீது பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் ஐந்து நிமிடத்திற்குள் முடித்துவிடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. நல்லசிவன் : இன்றைய சட்டசபை விதிகளின் பிரகாரம் எங்களுடைய நடவடிக்கைகள் சரியானது என்று விவாதிக்க நான் வரவில்லை. சட்டசபை விதிகளின் பிரகாரம் நிச்சயமாக அதற்கு விரோதமான நடவடிக்கைதான். அதே நேரத்தில் 42 பேர், அதுவும் அரிசனங்கள், சமூகத்தில் பிறப்படுத்தப்பட்டு இருப்பவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நடந்த எழுச்சிகள், நடவடிக்கைகளுக்குள் நான் புக விரும்பவில்லை. அப்படி ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பேரவை முன்னவராக இருந்த கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அனுமதி வழங்கக்கூடாது என்று கூறியதன் பேரில்தான் ஏற்பட்டது. 42 அரிசனங்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட பெரிய நடவடிக்கை என்ற முறையில் அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர்கள் முன்பு எதிர்கட்சியில் இருந்தபோது 1962-ம் ஆண்டு கவர்னர் பிரசங்கத்தின்போது, கவர்னர் ஒன்று தம்முடைய தாய் மொழியில் பேசவேண்டும் அல்லது தமிழில் பேசவேண்டும். ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடாது என்று அறிக்கையைக் கொடுத்துவிட்டு இதே சபையில் இருந்து, இதே இடத்தில் இருந்து நான் வெளிநடப்புச்செய்தேன். அதன்மீது அன்று ஆளும் கட்சியில் இருந்தோ, எதிர்க் கட்சியில் இருந்தோ எந்த விதமான உரிமைப் பிரச்சினையும் கொண்டு வரவில்லை. அதை விடப் பெரிய விவகாரம் 42 அரிசனங்கள் கொல்லப்பட்ட விவகாரம். இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு கைவிட்டு விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். கைவிடமுடியாது என்று நீங்கள் நம்பினால் தயவு செய்து மீண்டும் உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்பி இன்னும் கொஞ்சம் விசாலமான முறையில் பரிசீலித்து முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I rise to support in to the decision and conclusion of the Privilege Committee in regard to the walk-out staged by Thiru A. Balasubramaniam and others.

68 திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[Dr. H. V. Hande] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

At the outset, I request the Hon. Speaker to give me some more time since I have an entirely different point of view to express, other than what has been expressed by Thiru Sankariah. The hon. Member Thiru Sankariah was talking about democracy, Constitution and other things. I was wondering whether the meaning of these words are known to him.

திரு. என். சங்கரய்யா : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார். குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளை நான் அறிவேனோ இல்லையா என்பதல்ல விவாதம். உரிமைக் குழுவின் பரிந்துரையைப் பற்றிய அவர் கருத்தைக் கூற வேண்டும். குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளைப் பற்றி, ஜனநாயகம் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி எனக்குத் தெரியுமா என்று பேசுவது முறையல்ல. அப்படிக்கேட்டால் அவரைக் காட்டிலும் அதிகப் பரிச்சயம் இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட முடியும்.

DR. H. V. HANDE : My only submission was that the Member was using certain words and I wanted to know whether he knew the meaning of those words. He was talking about Constitution, using such a grandious word.

THIRU M. BHUPATHY : Point of order, Sir, the hon. Member has no business to say that we do not know the meaning of the words which we are using.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கூறி எழுந்து, உங்கள் பெயரிலேயே பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்பு கின்ற மாதிரி பேசுகின்றீர்களே.

DR. H. V. HANDE : I will just read about the constitutional provision under Article 175. It says :

“ The Governor may address he Legislative Assembly or in the case of a State having a Legislative Council either House of the Legislature of the State, or both Houses assembled together, and may for tha purpose, etc. . . .”

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களைப் பற்றி என்ன சொன்னார்? உங்களைப்பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லையே.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : I was just reading Article 175.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேண்டுகோளுக்கு இப் பொழுது இடம் இல்லை.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். உலகத்தில் யார் இருக்கிறார்கள் என்று விவாதிக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கிறோம். அவர் பேசுவது ரெலவன்ட் அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதாவது நடைமுறை மாறியிருந்தால் நீங்கள் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எழுப்ப வேண்டுமே தவிர, இப்படித்தான் பேச வேண்டும், அப்படித்தான் பேசவேண்டுமென்று கூறுவதற்கு நீங்கள் இல்லை. அந்தப் பொறுப்பு எனக்கு இருக்கிறது. எந்த முறையையும் மீறவில்லை.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : ரெலவன்ட் பாயின்ட்தான் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ரெலவன்ட் பாயின்ட் டைப் பேசாமல் வேறு எதைப் பேசினார்?

DR. H. V. HANDE : Finally there is a proviso under Article 176 (2) which says as follows :—

“ Provision shall be made by the rules regulating the procedure of the House or either House for the allotment of time for discussion of the matters referred to in such address ”.

In other words, rules laid down by our Assembly, are within the purview of the Constitution and therefore our rules are *intra vires* of the Constitution and not *ultra vires*.

There are a number of persons in this country who do not believe in the Constitution at all. They will even burn the Constitution.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அந்தப் பிரச்சனைக்குள்ளே போகவில்லை. அந்தச் சம்பவங்கள் நடந்தன என்பது உண்மைதான். அதுபற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே ஆட்சேபணைக் குறிப்புக் கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் குறிப்பிட்டேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்குள்ள பிற்போக்கு சக்திகள் அவர்களோடு சுதந்திராக் கட்சியும் சேர்ந்து செய்த சதியை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மீது பழியை சுமத்தி.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டு பேர்களும் அதற்குள் போக வேண்டாம். இந்த ப்ரிவிலேஜ் மோஷனைப்பற்றிப் பேசுங்கள்.

70 திரு. ஏ. பாலகப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு சொல்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

'Every speech must be strictly relevant to the matter before Rule 66 says—

'Every speech must be strictly relevant to the matter before the Assembly'.

The hon. Member, Dr. Hande . . .

(Interruption from Dr. H. V. HANDE.)

I did not finish my point of order. Why is he intervening ?

நீ அல்ல ஐயா ஸ்பீக்கர்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களைப் பார்த்து நான், நீ என்றெல்லாம் பேசுவது நல்லதல்ல. தயவுசெய்து அதைத் திரும்பப் பெறுவது நல்லது.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : எனக்கு அந்த இன்டன்ஷன் இல்லை. நீங்கள் என்று தான் சொல்ல வந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் என்னைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். அவர்களைப் பார்த்து அப்படிப் பேசுவது என்பது சரியல்ல.....

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : அவர் குறுக்கிட்டதால் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை என்னிடம் சொல்ல வேண்டும். என்னைப் பார்த்துத்தான் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : விவாதம் நடப்பது வேறு விஷயம். ஆனால் நண்பர் திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் "நீ அல்ல ஐயா ஸ்பீக்கர்" என்று கூறியது உள்ளபடியே இந்த சபையின் மரபிற்கு ஏற்றதல்ல. அவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வார்களானால் உள்ளபடியே நம் மரபை காப்பாற்றியவர்களாவார்கள்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : நூரையும் அவமானப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் எனக்கு எப்போதும் இருந்ததில்லை. ஒரு கால் நான் பேசும்போது அந்த வார்த்தை வந்திருக்கலாம். எனக்கு யாரையும் சிறுமைப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : வேறு ஒரு முக்கியமான பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இருக்கிறது. யார் கொளுத்தினார்கள் என்பது கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருக்கும்போது அதுபற்றி, மார்க்ஸிஸ்ட்தான் கொளுத்தினார்கள் என்று பேசுவது சட்டப்படி விரோதமானது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்களும் பேசினீர்கள், அவர்களும் பேசினார்கள். நீங்கள் உட்காருங்கள். டாக்டர் ஹாண்டே, நீங்கள் தொடர்ந்து பேசங்கள்.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

DR. H. V. HANDE : Now, the hon. Member, Thiru Sankariah says that he has faith in the Constitution. I would have been very happy if my distinguished Friend, Thiru A. Balasubramanyan has made an apology but I am sorry to say that not in one place he has apologised. If the hon. Member has faith in the Constitution, he must follow the rules framed under the Constitution.

Now, what does Rule 12 say ? It says—

'When the Houses of the Legislature are assembled together under Article 175 or 176 or when the members of the Assembly alone have assembled, under Article 175 of the Constitution, no member shall obstruct or interrupt the Address either before or after the Address or during its duration with any speech or point of order or in any other manner (even walk-out).

The next question is what is our attitude towards walk-out ? On behalf of our Party I can say with firmness that we are for walk-out provided it is done within the framework of the Constitution and not outside it. For instance, a few minutes ago there was a walk-out and it is the privilege of the Members to stage a walk-out on such issues. They can walk-out and walk-in, to their heart's content. But during the Governor's Address, does the Constitution allow it ? No, it does not allow it and therefore it is a serious thing to stage a walk-out during the Governor's Address and I want the House to consider it.

Then, I come to the other point with regard to Legislatures. First of all, I want to ask, whether we believe in Legislatures and their functions. My distinguished friend has brought in May's Parliamentary Practice and stated that there was no point in following the British Parliamentary practices. He has accused the British Parliamentary Practices as 'Egathipathiyam'. In this connection, I want to point out that there are some sort of Parliaments in Russia and China but I want to know the position of the opposition in those countries? Whether rules there allow any Opposition Member to stage a walk-out. In those countries there is no opposition party, because no opposition party is allowed to exist. But here we have got more rights as are provided in the British Parliamentary Practices than those enjoyed by the people in Russia and China. The Hon. Speaker can write to these countries and try to get their rules.

Now, another question is, did any Member who opposes this rule give notice of an amendment that rule 12 should be deleted? I was also a Member of the Rules Committee and in that Committee no Member proposed such an amendment. Now, whatever the Hon. Speaker says with regard to a matter I have to agree and sometimes I will try to convince him but if he gives a ruling against me, I am bound to obey it. That is how the rules have been framed.

92 திரு. ஏ. பாலகப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[Dr. H. V. Hande] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

Now, my other point is that there is an opportunity to stage a walk-out the next day after the Governor's Address, and not during the Governor's Address. If the Chair allows a walk-out during the Governor's Address, what would happen? Hereafter, there would be no Governor's Address. The idea of staging a walk-out during the Governor's address was only to get more publicity and show exhibitionism.

Then a question has been raised, whether the Governor's right or privilege has been affected. Whether the Governor has the right to claim privilege? Definitely the Governor does not have any privilege as such. But the Governor has to discharge some functions to this House. The functioning of this House during the Governor's address has been affected.

It is therefore not the privilege of the Governor, but the privilege of the House that is involved.

Then I come to the most important point relating to Kilvenmani incident and I do not want to go into details. With regard to the ghastly incident at Kilvenmani where 42 Harijans were burnt alive a Commission of Enquiry was probing into the matter and what would have happened if an exhibitionism of that kind was allowed to be made in this House. The report of that Commission would have been vitiated and that is an important point.

Another important point is that yesterday I went to Thiruvavur where I was told that a number of persons belonging to the Marxist Party of India had set fire to the huts where those 42 Harijans were living and that those Harijans were huddled together in one house and burnt. So it is not the mischief of somebody else but it is the mischief done by Marxist Communist Party of India. Mr. Balasubramanian has not even felt sorry for his behaviour during the Governor's Address. He must have expressed regret. I had written a long letter to Hon. Speaker expressing regret over some incidents. I had expressed regrets even on some occasions. The next day when I came to the House I apologised. These are things which we do, the object being not to hurt anybody's feelings and to be respectful to all. There is nothing wrong in tendering an apology later, for what one had done at the spur of the moment. If only that apology had been tendered, things would have taken a different turn and the matter would have been dropped there itself. He could have said :—

“உணர்ச்சி வசப்பட்டு நாங்கள் செய்தோம். மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்” என்று சொல்லி இருக்கலாம்.

It is said in Article 176 (2) that provision shall be made by rules regulating the procedure of the Houses or either House for the allotment of time for discussion of matters referred to in such address. The address refers to 'Governor's Address'. We in Madras Assembly, have laid down a rule in our rules prohibiting

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் 73
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

1970 ஆகஸ்ட் 31] [Dr. H. V. Hande]

any kind of speech, obstruction or interruption during Governor's Address. Such an interruption might be considered as a gross disorderly conduct and should be dealt with in such a manner as the House might deem fit. My submission is this House has earned great respect all over the country. Let us not try to quote Lok Sabha or Parliament of United Kingdom. Ours is accepted as the best House in the whole of India. There can be no two opinions on that. Everybody agrees with that all over the country, our House is the best. Therefore I request the House, irrespective of party affiliation, to consider this question. Let us not have any exhibitionism and have walk-outs during Governor's Address. Walk-outs may be done if necessary at other times in the House, as is being done now. We can criticise the Minister, Chief Minister or Government. But let us try to preserve our dignity and keep our decorum when Governor addresses both Houses of this State. Let us not try to have a ghastly scene when he addresses us. Thank you.

திரு. சோ. அழகர்சாமி எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்களும் பேசப்போகிறீர்களா ?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோரும் பேசவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தவர்தான் பேச வேண்டும். கிட்டத்தட்ட 1 மணி நேரம் திரு. சங்கரய்யா பேசி இருக்கிறார். இதற்கு மேலும் அதைப் பற்றிப் பேச வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : அவர் பேசாத விஷயங்களைப் பற்றி பேச வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் பேச வேண்டுமென்றால் எப்படி?

ஓர் உறுப்பினர் : எழுதிக் கொடுத்து விடுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : எழுதிக் கொடுப்பது என்றால் இந்தச் சபையில் பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி—பேசுகிறீர்களா ?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த உரிமைப் பிரச்சனை மீது நமது மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் எதற்கு அன்று வெளிநடப்பு செய்யப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். அதாவது, 44 ஹரிஜன விவசாயிகள்

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப் பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

1970 செப்டம்பர் 13]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது எதற்காக நடந்தது என்பது அல்ல பிரச்சனை. வாக்-அவுட் செய்தது சரியா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சனை. எதற்காக என்ற பொருள் பற்றி அல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, அந்த உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த, அன்று நாங்கள் வெளி நடப்பு செய்தோம். அந்த வெளிநடப்பு செய்த வகையில் கவர்னர் உரைக்குத் தடங்கல் விளைவிக்கிற வகையில் கூச்சலோ குழப்பமோ எதுவும் செய்யாது வெளிநடப்பு செய்தோம். செய்தது சரி என்று கருதுகிறோம். இதைத் திரும்பவும் உரிமைக் குழுவுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் எழுந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மீண்டும் சொல்கிறேன். உங்கள் கட்சித் தலைவர் பேசியாகிவிட்டது. அப்புறம் நீங்கள் பேசுகிறேன் என்றால், எப்படி? எல்லோரும் பேசுவதற்கு முடியுமா?

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : 5 நிமிடம் பேசுகிறேன்.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : உரிமைப் பிரச்சனையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் பேச சந்தர்ப்பம் தரவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முறையில்லாமல் பேசுவது என்றால் சபையை நடத்துவது.....

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : நீங்கள் அனுமதி செய்தால் பேசுகிறேன். அவர் பேசாத சில விஷயங்களைப் பற்றி நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் பேசாததை அவர் பேசுகிறேன் என்பார். இப்படி எல்லோரையும் அனுமதிக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஏற்கனவே உரிமைக்குழுவுக்கு அனுப்பப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே அவைமுன்னவரால் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பரிந்துரைக்கு திருத்தத்தைத் தந்து, அது மீண்டும் உரிமைக்குழுவிற்கான மறுபரிசீலனைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு ஒரு நீண்ட உரையினை ஆற்றி இருக்கிறார்கள்.

கவர்னர் உரையின்போது எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய சட்டப்பேரவைக்கான விதிமுறைகள் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைக் குறிப்பிடுகின்ற விதிதான் 12-வது விதி என்றும் நண்பர் திரு. சங்கரய்யா சுட்டிக்காட்டி, இந்த விதி 3 மாநிலங்களைத் தவிர, வேறு இடங்களில் இல்லை, நாடாளுமன்றத்தில், லோக் சபையில் இல்லை என்று எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினார்கள். கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்போது அவர்கள் வெளி நடப்பு செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதனையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கீழ்வெண்மணியில் நடைபெற்ற கொடுமையைப்பற்றி விவாதிப்பதற்காக ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்குத் தங்களுக்கு

1970 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, தங்களுடைய உணர்ச்சிகளைக் காட்டிக்கொள்வதற்காக வெளிநடப்பிலே ஈடுபட்டோம் என்றும் அவர்கள் இங்கே வாதிட்டார்கள்.

அவர்கள் கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றிய நேரத்தில் இந்த இடத்திலே அமர்ந்து இருந்திருப்பாரானால், வெளிநடப்பிலே ஈடுபடாமல் இருந்திருப்பாரானால், கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலேயே இதுபற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்ததைக் கேட்டிருப்பார்கள். It is a matter for regret that in spite of all these efforts a serious tragedy should have taken place at Kizhvenmani in Eas Thanjavur. I am sure that the House will share with me the sense of shock and profound grief over this inhuman exhibition of violence and callousness. என்று கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே உரையாற்றிய நேரத்தில், தெரிவித்த கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்திற்கான ஆழ்ந்த அனுதாபத்தோடு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்களும், இருந்து தங்களுடைய அனுதாபங்களைப் பங்கிட்டுக்கொண்டு இருக்க முடியும். ஆனால், அவர்கள் அன்றைய தினம் வெளியேறி விட்டார்கள். அப்படி வெளியேறியது சரிதானா, அல்லவா என்று ஆராய்ந்து பரிந்துரை செய்ய, அந்த விவகாரம் உரிமைக்குழுவிற்கு அனுப்பப்பட்டது.

இப்போது நடைபெற்றுள்ள இந்த விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ன கருத்தைச் சொல்கிறார் என்று என்னால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கொடுக்க முடியாமல், அவர்கள் வெளியே சென்று விட்டார்கள். உள்ளே இருந்து இருந்தால் என்ன கருத்தைச் சொல்லி இருப்பாரோ தெரியாது. ஆனால், உரிமைக் குழுவில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள், கவர்னர் உரையின்போது வெளிநடப்பு செய்தது தவறு என்று சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உரிமைக்குழுவின் பரிந்துரைக்கும், இப்போது நடக்கும் நிகழ்ச்சிக்கும் இடையில் கால இடைவெளி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால், இன்று இருந்திருந்தால் என்ன பேசி இருப்பார்களோ தெரியாது.

நான் கூட கருதினேன், இருவரும் சேர்ந்து உரிமைப் பிரச்சனைமீது பேசி, உரிமைக் குழுவிற்கு மறுபரிசீலனை செய்ய அனுப்ப வேண்டுமென்று சேர்ந்து பேசி விட்டு, இரண்டு கட்சிக்காரர்களும் வெளிநடப்பு செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். முதலில் அவர்கள் போய்விட்டார்கள்.

ஆனால், கவர்னர் உரையின் மீது, கவர்னருக்கு மதிப்பு கொடுத்து விட்டு, கவர்னர் பற்றியோ, கவர்னர் பதவி பற்றியோ, எந்தவிதமான மாறுபாடான கருத்து இருந்தாலும், அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட உரிமைகளை, மதிப்பு மரியாதைகளை, அதை ஏற்றுக்கொண்டான பிறகு நாம் அளித்துத்தான் தீர வேண்டும். சில மாநிலங்களில் கவர்னர் வருகிறபோது எழாமல் இருந்தார்கள். கவர்னர் உரையாற்றுகிற நேரத்தில் கூச்சல் போட்டார்கள் என்று செய்தி வருகிறது. ஆனால், நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை

76 திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும்
ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப்
பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

யில் அப்படிப்பட்ட செய்திகள் வரவில்லை. கவர்னர் வருகிறபோது எழாமல் இருப்பதோ, அல்லது கவர்னர் உரையின்போது வெளி நடப்பில் ஈடுபடுவதோ நம்முடைய மரபுக்கு ஏற்றது அல்ல என்பது மாத்திரமல்ல, கவர்னர் உரைக்கு நாம் உருவாக்கி இருக்கிற விதி முறைகளுக்கு ஒத்தது அல்ல.

லோக்சபையில் அப்படி விதி இருக்கிறதா என்று திரு. சங்கரய்யா கேட்டார்கள். லோக்சபையில் விதி இல்லை. ஆனால், அங்கே என்ன நடைபெற்று இருக்கிறது. லோக்சபையின் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கிறபோது

‘On 18th February 1963 in the Lok Sabha when the President of India started reading his Address under Article 87 of the Constitution of India (identical to Article 176 of the Constitution) to both the Houses of Parliament assembled together in English some Members interrupted the proceedings and staged a walk-out. A Committee was appointed to consider their conduct and the Committee reported that any interruption and walk out during the President's speech would be considered grossly disorderly conduct and for such disorderly conduct a Member could be suspended for a period which may extend to one year. . . .’

இப்படி அங்கே விதி இல்லாவிட்டாலும், அதற்குப் பிறகு அதற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு குடியரசுத் தலைவர் அவர்களின் உரையின் மீது வெளிநடப்புச் செய்தவர்கள் கடுமையான நடவடிக்கைக்கு ஆளாக வேண்டும் என்று தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை வழங்கியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இங்கே அப்படியே இருக்கின்ற விதி, அந்த விதியை மீறுவது உரிமையை மீறுவது என்பதன்பாற்பட்டதுதான். அங்கே விதி இல்லாமலேயே, அது உரிமையை மீறுவது என்பதன்பாற்பட்டது என்ற அளவில், அங்கே அதற்காக ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு, அதே கருத்தை அந்தக் குழு அறிவித்திருக்கிறது. இங்கே விதியை வைத்துக் கொண்டு, விதியின்படி நடவாமை உரிமை மீறப்படுகிற நேரத்தில், கவர்னர் உரைக்காக வகுத்துள்ள விதிமுறைகள் மீறப்படுகிற நேரத்தில், அதை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவதிலும், அந்தக் குழு பரிந்துரை செய்வதிலும் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அதை விவாதிப்பதற்கு இந்தச் சபையில் இடம் கிடையாதா, எவ்வளவு பெரிய சம்பவம் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அந்தச் சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரையில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சி அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு உருக்கமாகவும் உள்ள நெகிழ்ச்சியோடும் இருக்கிறார்களோ, அதைவிட அதிகமாக தி.மு.க-வைச் சார்ந்த எங்களுக்குச் சங்கடமும் மனவருத்தமும் உண்டு என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கீழ்வெண்மணியில்கூட பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்தவர்தான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. மு. கருணாநிதி]

அங்கத்தினர் அவர்கள் இந்தச் சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்குத் தங்களுடைய உணர்வுகளைக் காட்டிக்கொள்ள இடமே தரப்படவில்லையா என்றால், தரப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் தரப்பில் இந்த அரசின்மீது கீழ்வெண்மணி சம்பவத்திற்காக ஒரு கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து, அதன் பேரில் இங்கே நீண்ட நேரம் விவாதம் நடந்திருக்கிறது. அந்த விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டது நடவடிக்கை குறிப்பில் இருக்கிறது. அது இப்பொழுது எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது.

“இங்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் அரசியல் முதல் பெறுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மூலமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட போதிலும், உண்மையிலே இது நிலப்பிரபுக்களின் சார்பிலே கொண்டுவரப்பட்ட தீர்மானம் என்ற காரணத்தினால், இன்று நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராக உள்ள இலட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய உழைப்பாளி மக்களின் பெயரால் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்”

என்று திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இங்கே பேசியது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. உலகத்தில் பல விஷயங்கள் ஞாபகத்தில் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. அந்த வகையில் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்ட நேரத்தில், காங்கிரஸ் கட்சி இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரிமை இல்லை, ஏனென்றால், போலீஸார் மேற்கொண்டிருந்த பூந்தாமங்குடி வழக்கை தி.மு.க. அரசு திரும்பிப் பெறுவதற்கு சம்மதித்த நேரத்தில் திரும்பிப் பெறக்கூடாது என்று முட்டுக்கட்டை போட்டவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான், அவர்களுக்கு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் முழுக்கிய முழுக்கங்கள் இந்த மாமன்றத்தின் சுவர்களில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அது வேறு விஷயம்.

இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அவர் எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்று விரும்பினால், அந்த விஷயம் கவர்னர் உரையின்மீது நடைபெற்ற விவாதத்திலும், கண்டனத் தீர்மானத்தின்பேரில் நடந்த விவாதத்திலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவர்னர் அவர்களின் உரையின்பொழுது அவர்கள் அவசரப்படாமல், வெளி நடப்புச் செய்யாமல் அமர்ந்திருந்தால், கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் தொடக்கத்தில் நான் படித்துக் காட்டியபடி, அனுதாபத்தை இந்த மன்றம் முழுவதும் செலுத்தும்பொழுது தங்களுடைய பங்கையும் செலுத்தியிருக்கமுடியும்.

கவர்னர் உரையின்போது வெளிநடப்புச் செய்வது உரிமை மீறிய செய்கை. கவர்னர் உரைக்கு வராமலே இருந்தாலும், இருந்து விடலாம். நாங்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த சமயத்தில் ஒரு முறை

திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர்களும் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்வதைக் குறித்து வழக்குப் பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

கவர்னர் உரைக்கு வராமல் இருந்தபொழுது, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பிலே எங்கள்மீது உரிமை மீறிய பிரச்சினை கொண்டுவரப்பட்டு, அது ஆராயப்படுகிற நேரத்தில், மன்றத்தில் வந்து அமர்ந்திருந்து உரிமை மீறுகின்ற காரியத்தில் ஈடுபட்டால்தான் உரிமை மீறுகின்ற வகையிலே வரும், வராமலே இருந்துவிட்டால், உரிமை மீறுகிற வகையிலே வராது என்று சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறார்கள். மன்றத்திற்கு வராமலேயே இருந்துவிடுவது என்பது வேறு. மன்றத்திற்கு உள்ளே வந்திருந்து, கவர்னர் அவர்கள் உரையாற்றுகின்ற நேரத்தில் வெளிநடப்புச் செய்வது என்பது கவர்னர் அவர்களுக்கு நாம் தரவேண்டிய மரியாதை, நாம் அளிக்கவேண்டிய மதிப்பு இவைகளை அளிக்கத் தவறியதாகும் என்பதுமட்டுமல்ல, கவர்னர் உரைக்காக நாம் வகுத்திருக்கிற விதிகளை மீறுவதாகும் என்ற அளவில், அவர்கள் குறிப்பிட்ட மாதிரி அவர்கள் தந்திருக்கிற திருத்தத்தை நான் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று கூறி, அமர்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் என் திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறேன் என்று சொல்வதற்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இரண்டாவது முறை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேரவைதற்கு இடமில்லை. அமென்டுமென்டு கொடுத்தவர் இரண்டாவது முறை பேசுவதற்கு சட்டசபை விதிகளில் இடமில்லை. திரு. சங்கரய்யா அவர்களின் திருத்தத்தை இப்பொழுது வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“ அறிக்கையின் இறுதியில் சேர்க்கவும் :—

அத்தகைய பரிசீலனையின் பேரில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களுக்கெதிரான அவையுரிமைப் பிரச்சினை மீண்டும் அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் ”

திருத்தம் அவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிராகரிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

திரு. என். சங்கரய்யா : நான் டிவிஷன் கேட்கிறேன்.

[எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்பிற்கான மணி ஒலிக்கப்பட்டது.]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது திரு. சங்கரய்யா அவர்களுடைய திருத்தம் வாக்கெடுப்பிற்கு விடப்படுகிறது. திருத்தத்தை ஏற்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டுகிறேன்..... திருத்தத்தை மறுப்போர் எழுந்து நிற்க வேண்டுகிறேன். (திருத்தத்தை ஏற்போரும், மறுப்போரும் எழுந்து நின்ற பிறகு)

திருத்தத்தை ஏற்போரின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும், மறுப்போரின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதன் காரணத்தினால், திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. என். சங்கரய்யா : நாங்கள் இந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் அவையுரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கொண்டுவந்த ஒரு நியாயமான திருத்தத்தைக்கூட ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால், மேற்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையின்மீது நாங்கள் விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள விரும்பவில்லை. ஆகவே, சபையை விட்டு வெளியேறுகிறோம்.

பிறகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி, கம்யூனிஸ்டு (மார்க்சிஸ்டு) கட்சி, சமயுத்த சோஷலிஸ்டு கட்சி ஆகிய கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தனர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் :

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“30—3—1970-ம் நாளன்று சட்டப்பேரவைமுன் அளிக்கப் பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும் மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களும் 1969-ம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 25-ம் நாள் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்குபற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப் பேரவையின் 191 (b) விதியின்கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு அறிக்கை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“மேற்படி அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளை சட்டப் பேரவையின் 191 (a) விதியின்கீழ் இப்பேரவை இசைந்து ஏற்றுக் கொள்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டு, அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் ஏற்கப்பட்டன.

4. அமைச்சரின் விளக்க உரைகள்—தொடர்ச்சி

[மதுரை மாவட்டம் சிலைமானில் ஒரு நபருக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் மின்சார அமைச்சர் தலையிட்டதாக திரு. கே. வினாயகம் கூறியது பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் விளக்கம்.]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே 28—8—1970 தேதியில் காங்கிரஸ் கட்சிக் கொறடா திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் மதுரை மாவட்டம் சிலைமான் என்ற ஊரில் ஒரு நபருக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் மாண்புமிகு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட விரோதமாகத் தலையிட்டு மேற்படி நபருக்கு தீமை விளைவித்துவிட்டார் என்று குற்றம் சாட்டினார். அதுபற்றி விசாரணை செய்தேன். மதுரை மாவட்டம், மதுரை தாலூகா, சிலைமான் என்ற ஊரில் உள்ள